

כותרת: שירים לפעילות בנושא 'לא לאלימות' הכותב/ת: לא ידוע

סליחה/אלי רוה

ראיתי את איילת
תולה שלט
על דני מאחור:
"אני חמור".

כל הילדים סביב דני נדחקו
כל הילדים צעקו וצחקו
רק דני לא הבין מה,
על מה המהומה?

ואני עמדתי בצד
ודבר מה ליבי צבט...

נגשתי אליו בשקט בלי שירגיש
ותלשתי מגבו את השלט המביש.
דני הוא ידיד שלי, דני הוא חבר,
והם – שיחפשו להם קרבן אחר.

כשמישהו מעליב/יהודה אטלס

כשמישהו מעליב אותי
או עושה לי משהו רע
תמיד אני רוצה
לתקוע לו בחזרה:
להגיד עליו משהו חכם ואיום
שיגמור אותו תכף על המקום.

אבל דווקא אז, כשאני מתחמם,
המילים בורחות לי ואני מגמגם
ורק אחרי שהכל כבר עובר
פתאום אני יודע מה הייתי אומר.

איתן / דליה רביקוביץ

הילדים הגדולים הכו את איתן
וזה לא צודק בהחלט
כי איתן הוא עדיין ילד קטן
והם כבר לומדים אלף בית

והוא לא עשה שום רעה לחבר
רק עמד בפינה לא הרחק
וכשהם שיחקו במשחק העיוור
הוא גם כן ביקש לשחק

אך איתן לא ידע אז את כל הכללים
ועצם רק עין אחת
אבל הם הילדים, הילדים הגדולים
הרגישו בזאת מיד

הילדים הגדולים הכו את איתן
אך ודאי הם חשים חרטה
כי איתן עדיין הולך אל הגן
והם כבר לומדים בכיתה

הם אמרו לו רמאי וקראו לו שקרן
וציוו שמיי תסתלק
אך איתן באמת הוא רק ילד קטן
שרצה מאוד לשחק

איתן הקטן עומד ושותק
עכשיו הוא עומד מן הצד
הילדים לא קראו לו יותר לשחק
והשאירו אותו לכד

יש לו בבית כדור ובלון
וגם מכונית מהירה
אך עומד הוא עצוב ומביט בחלון
כי קשה לשחק בלי חברה

אבל מחר הוא יקום וילך אל הגן
זה הגן הנמצא מול ביתו
שם כבר בטח ימצא לו חבר נאמן
שאפשר לשחק איתו

התפיסות / שלומית כהן-אסיף

אני רוצה להתפייס עם יונתן
ולא יודע איך.
אני כותב לו מכתב, כותב את האמת
את הדף מקמט.
אני בחדר מתהלך. צעד גדול, צעד קטן
שורק את השריקה שלי ושל יונתן.
הטלפון מצלצל ואני ממהר לענות
אבל זה לא יונתן.
אני מחייג שלש ספרות ראשונות
ומהסס
ושוב מרים את השפופרת וחושב:
איך להתפייס?
אחר כך אני מחייג בלי הסוס
ויונתן עונה: "חייגתי אליך
הקו שלך תפוס."